

Respectar el medi ambient

La política no es pot situar en mons ficticis. Ha de torear amb la realitat pura si es proposa transformar-la.

Aquest mes de desembre s'ha celebrat a París la gran conferència internacional, coneguda com a COP21, la conferència de les Nacions Unides sobre el clima, en les conclusions de la qual s'han assentat les bases d'un compromís per lluitar fermament contra l'escalfament del planeta.

En els darrers mesos tant la Fondation Jean-Jaurès com la Fondation Européenne d'Études Progressistes (FEPS), amb les quals mantenim una bona relació, s'han implicat molt en els debats sobre la lluita contra l'escalfament climàtic tot preparant la conferència internacional de París.

El projecte "progressistes pel clima" ha fet escoltar veus progressistes sobre aquesta qüestió tot fent veure els reptes polítics i de societat que han estat al cor de les negociacions per a la declaració de París.

La seva ambició –que ens hem fet nostra– ha estat participar en la construcció d'una visió compartida d'un futur amb menys carboni, respectuós de l'ésser humà i del medi ambient.

Ja l'any 2006 Elizabeth Kolbert escribia com a conclusió del seu llibre *Field notes from a catastrophe* que "sembla impossible d'imaginar que una societat tecnològicament avançada pugui triar autodestruir-se, però malgrat això és el que estem fent".

Dos investigadors francesos, Claude Henry i Laurence Tubiana, estan a punt de publicar un llibre sobre el desenvolupament sostenible fruit dels seus treballs en aquest àmbit. Claude Henry en parlava recentment en una tribuna publicada per *Progressistes pour le climat* i escrivia que "la humanitat disposa a hores d'ara de gairebé tot el que cal en matèria de ciència i de tecnologies per girar vers una trajectòria de desenvolupament sostenible".

Aquests autors posen com a exemple a seguir el de Suècia, amb unes polítiques econòmiques i socials adreçades a encarar de manera coherent els instruments per canviar el model de desenvolupament. És cert que Suècia ha sabut conjuminar la sobrietat energètica amb la prosperitat econòmica i un nivell de justícia social difícilment igualat.

I Claude Henry afegeix: "Si el planeta només estigués poblat per suecs, i més

àmpliament d'escandinaus, les perspectives no serien fosques."

El futur de la humanitat es troba doncs confrontat a allò que els historiadors anomenen "horitzó d'expectativa" per explicar algunes conductes polítiques i econòmiques.

Quan l'horitzó és llunyà, hom tendeix a comportar-se de manera honrada i lleial. Però quan hi ha un horitzó d'expectativa curt, el comportament acostuma a ser egoista i deixa de respectar les regles del joc.

Molts savis antics –i molts gurús de la gestió empresarial moderna– han dit d'una forma o d'una altra que les crisis són oportunitats.

Si fos cert, i la seva magnitud fos proporcional a la de la crisi enorme que genera i generarà l'escalfament del planeta, el món tindria amb les conclusions de la COP21 una de les majors oportunitats dels darrers decennis.

Desitgem i confiem que els responsables polítics que han treballat a París aquestes darreres setmanes, sota la magnífica presidència de Laurent Fabius, ministre d'Afers Exteriors de França, tindran com a únic horitzó salvar el planeta de l'especulació.